

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.700.938/2026/25.
Felperes: Speedy Clean Service Tisztítóipari Kft.
(8360 Keszthely, Pajta alja út 2.)
A felperesek képviselője: Halászi Ügyvédi Iroda
(5100 Jászberény, Bartók Béla u. 8.
eljáró ügyvéd: dr. Halászi György ügyvéd)
Alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Kriston Kinga kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.831/22/2025. számú határozat
jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2026. február 24-én kelt D.831/22/2025. számú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 942.975 (kilencszáznegyvenkettőezer-kilencszázhetvenöt) forint perköltséget.

A feljegyzett 30.000 (harmincezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló Védelmi Beszerzési Ügynökség Zrt. és a Magyar Honvédség Vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár közös ajánlatkérők (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2025. szeptember 30-án a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik része szerinti nemzeti, nyílt, a Kbt. 112. § (1) bekezdés *b*) pontja szerint lefolytatott közbeszerzési eljárást indítottak „Mosatási szolgáltatások biztosítása 2026. évre- 1. rész: Mosatási szolgáltatások biztosítása 2026. évre az MH BHD részére” szolgáltatás megrendelése tárgyában. A beszerzés becsült értéke: 36.299.451 Ft (EKR001850112025).
- [2] A beszerzés keretszerződés megkötésére irányult, a keretösszeg 36.299.451 Ft. Az ajánlatkérő a keretösszeg 70%-ának felhasználására kötelezettséget vállalt (felhívás II.1.4) és II.2.4) pontjai). A szerződés időtartama 12 hónap, amelyet a felek a keretösszeg kimerüléséig, de legfeljebb további 90 napra meghosszabbíthatnak.
- [3] A felhívás II.2.4) pontja szerint „A keletkező szennyes textíliák tényleges mennyisége előre nem határozható meg, a tárgyidőszak során konkrétan jelentkező szolgáltatási igényektől függ.” A műszaki leírás szerint a mosodai szolgáltatás tartalma: gépi mosás (kilós és darabos);

vegytisztítás (kilós és darabos); ágybetét tisztítás; pipere mosás; jelölés; impregnálás impregnáló szer biztosítása nélkül; fóliázás. Az ajánlatkérő pontosan és részletesen meghatározta a szolgáltatás műszaki követelményeit.

- [4] Az értékelés kizárólag ár szempontokon alapult (nettó mindösszesen ajánlati ár). A felhívás II.2.5) szerint az ajánlati árnak tartalmaznia kell minden járulékos költséget, függetlenül azok formájától és forrásától (például adó, illeték, vám, szállítási költség, dokumentáció, csomagolási költség, vizsgálatok stb.), további költség semmilyen jogcímen nem számolható fel.
- [5] A felhívás VI.3.9) pontja szerint az ajánlatkérő előzetes piaci konzultációt folytatott le, melynek összefoglalóját közzétette és megadta annak elérhetőségét. Az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárás becsült értékének meghatározásához a Mizse-Clean Kft.-vel korábban megkötött szerződése egységárait vette alapul, amelyet egy táblázat tartalmaz a jelen közbeszerzési rész-szolgáltatásokkal azonos bontásban. Az ajánlatkérő ezt a táblázatot az EKR-be 2025. október 7-én az eljárás előkészítő dokumentumai között, nem publikálhatóan – így a felperes által nem megismerhető módon – töltötte fel.
- [6] Az ajánlattételi határidőre a felperes és a Mizse-Clean Kft. nyújtottak be ajánlatot. A nyertes ajánlattevő kereskedelmi árajánlatában a fent felsorolt 9 rész-szolgáltatásra külön-külön megjelölte a nettó egységárat darab/hó, illetve kilogramm/hó mennyiségben, megjelölte a tervezett mennyiségeket és ennek alapján az egyes résztvevényiségek nettó összesen árát, valamint az ajánlati árát tartalmazó mindösszesen árát.
- [7] A 2025. december 11-i összegezés szerint az eljárás nyertese a Mizse-Clean Kft. lett (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő).
- [8] A felperes előzetes vitarendezési kérelemmel élt az összegezéssel szemben, melyben a nyertes ajánlattevő ajánlati árait kifogásolta, egyes egységárait indokolatlanul alacsonynak tartva. Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelmet elutasította, részletes indokolást adott, amelyet az alperesi határozat 10. pontja szó szerint tartalmaz. A felperes – iratbetekintést követően – ismételten előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, amelyet az ajánlatkérő ugyancsak elutasított, amelyet a határozat 12. pontja szó szerint tartalmaz.
- [9] A felperes 2025. december 29-én jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az alperesnél az összegezéssel szemben, kérve a megjelölt jogsértés megállapítását, az összegezés megsemmisítését, az ajánlatkérő kötelezését a Kbt. 72. § (1) bekezdés szerinti további eljárási cselekmények foganatosítására és bírság kiszabását. (A jogorvoslati kérelem tartalma azonos volt az előzetes vitarendezési kérelme tartalmával.) Állítása szerint az ajánlatkérő azzal, hogy indokoláskérés alkalmazása nélkül érvényesnek nyilvánította a nyertes ajánlattevő ajánlatát, megsértette a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 72. § (1) bekezdését.
- [10] Érvelése szerint a nyertes ajánlat aránytalanul alacsony árat tartalmaz, mert a megajánlott egységárak közül több olyan aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz, amelyen a szolgáltatás az ajánlatkérő által előírt műszaki követelmények betartása mellett nem teljesíthető, így az ajánlatkérő nem tekinthetett volna el az aránytalanul alacsony ár vizsgálatától. Az eljárást az ajánlatkérő keretszerződés megkötése érdekében írta ki és egységárak megadását kérte, a felek a tényleges megrendelések szerint az egységárak alapján számolnak el egymással. Erre tekintettel az ajánlatkérőnek a Kbt. 72. §-a szerinti eljárásban nem csupán a jelen eljárásban nyertes ajánlattevő korábbi, szintén aránytalanul alacsony vállalatokat tartalmazó egységárak alapján kalkulált szerződése szerint meghatározott becsült értékhez és a keretösszeghez viszonyítottan köteles vizsgálni az összesített ár aránytalanul alacsony voltát, hanem az egységárak szintjén is a többi ajánlattevő egységárai és az egyéb piaci körülmények mérlegelése mellett. Részletesen bemutatta, hogy az ajánlatkérő által megkövetelt szolgáltatás mennyiben terheesebb és összetettebb „az árak összehasonlításához hivatkozott egységárakhoz” képest. A vegytisztítás, kilós vegytisztítás, darabos és pipere mosás, díszegység ruházat tisztítás tételeket külön-külön is vitatta. A vegytisztítás kilós tétel körében bemutatta a piacon ilyen szolgáltatást vállaló három szolgáltató árait, és a három

szolgáltató árainak átlaga alapján arra hivatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő ára jelentősen elmarad ezen reális piaci áraktól. Hivatkozott arra is, hogy a nyertes ajánlattevő a korábbi évi ajánlatához képest is 450 forinttal alacsonyabb ajánlati árat adott. A vegytisztítás, darabos és pipere mosás szolgáltatásoknál is kimutatta a piaci árak és a megajánlott ár közötti különbséget. Érveinek alátámasztására részletes számításokkal bemutatta, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott egységárakon véleménye szerint miért nem teljesíthető a szolgáltatás, ennek során kitért a szállítási időpontokra, a telephelyek elhelyezkedésére és az ebből fakadó időbeli szállítási költségekre, logisztikai szempontokra, a szállítandó szennyes textília súlyának szempontjára; részletesen ismertette az előírt tisztítási elvárásokhoz kapcsolódó technológiákat és azok árazásra vonatkozó kihatását; bemutatta a három piaci szereplő relevánsnak tartott árait, az árak tekintetében a piaci sztenderdeket, továbbá a saját évtizedes tapasztalatára is hivatkozott (határozat 20. pontja). Sérelmezte, hogy az ajánlatkérő azért nem tartotta az általa hivatkozott árakat megalapozottnak, mivel azok kiskereskedelmi árak, azonban ez nem megalapozott, mert egyrészt a saját árait is bemutatta, másrészt véletlenszerűen kiválasztott árakat hasonlított össze az ajánlattevő áraival, amelyek a műszaki leírás alapján sem fogadhatóak el. Kifogásolta, hogy az ajánlatkérő csak a becsült értékhez viszonyítottan vizsgálta a nyertes ajánlati árait, amelyet ugyanezen gazdasági szereplő árai alapján határozott meg, de nem tért ki a szakmai szolgáltatási sztenderdektől eltérő, a teljesítést jelentősen terhesebbé tevő körülményekre; nem mutatta be, hogy mely piaci árakkal vetette össze a nyertes egységárait, a viszonyítást más ajánlattevő egységárai alapján kellett volna elvégezni. Azt kellett volna vizsgálni, hogy a nyertes ajánlattevő miképp tudná teljesíteni a szerződéses vállalásait az előírt feltételek szerint, továbbá nemcsak a teljes szerződés teljesíthetőségét kellett volna vizsgálnia, hanem az egyes egységárak teljesíthetőségét külön-külön is. Téves az az értelmezése, hogy a vitatott árelemek nem képviselnek akkora arányt az értékelésre kerülő nettó mindösszesen ajánlati ár tekintetében, amelyre figyelemmel indokolást kellett volna kérnie.

- [11] A becsült érték meghatározásához az ajánlatkérő az általa felhasznált, a korábbi szerződése egységárait tartalmazó táblázatot a 8-as sorszámú iratához csatolt iratjegyzék szerint az alperes részére nem küldte meg, azt az alperes az EKR-ből letöltötte és az eljárása iratanyagává tette, amelynek megismerését és arra nyilatkozattétel biztosítását sem iratmegküldéssel, sem egyéb módon nem tette lehetővé a felperes számára a döntése meghozatala előtt.

Az alperes határozata

- [12] Az alperes a 2026 február 24-én kelt D.831/22/2025. számú határozatával a jogorvoslati kérelmet elutasította.
- [13] Indokolása tényállási részében (2. pont) ismertette azt a táblázatot, amely az ajánlatkérő korábbi szerződésében szereplő egységárakat tartalmazta, a felek nyilatkozatait rögzítette.
- [14] Indokolása szerint a rendelkezésre álló dokumentumokból megállapítható, hogy az ajánlatkérő által figyelembe vett szempontok a következők voltak: becsült érték és annak meghatározása, az ajánlatkérő által korábban kötött szerződések, az ajánlatkérő korábbi tapasztalatai, a beérkezett ajánlatokban szereplő nyilatkozatok és ajánlati árak, egységárak (beleértve a felperes azon üzleti titka körébe tartozó adatokat is, melyeket a jogorvoslati kérelmében maga ismertetett), a beszerzés specialitásai (a közbeszerzési dokumentumokban foglaltak szerint). Megállapítható tehát, hogy az ajánlatkérő több szempontot vett figyelembe, amikor az ajánlatokat elbírálta és a döntését meghozta. Az általa vizsgált szempontokat egyértelműen a felperes tudomására hozta, így a felperes számára nyomon követhető és ellenőrizhető volt az ajánlatkérő vizsgálati módszere, számítási módszere. A gyakorlata egységes a tekintetben, hogy az ajánlatkérő szabadon mérlegelheti, hogy elegendő információ áll-e rendelkezésére az ajánlatok érvényességéről való döntéshez vagy további adatokat kér-e;

és neki kell meghatároznia, hogy meggyőződéséhez milyen adatokra és információkra van szüksége. Ennek során figyelemmel kellett lennie arra, hogy az ajánlati kötöttséget ne sértse, emellett amennyiben úgy ítéli meg, hogy szükséges, egyértelműen és pontosan előírja, hogy mely nyilatkozatok és dokumentumok benyújtását várja el az adott ajánlattevőtől. Az, hogy az ajánlatkérő más – egyébiránt a felperessel ismertetett – szempontokat vesz figyelembe, mint amiket a felperes javasol vagy észrevételez, nem jelenti azt automatikusan, hogy az ajánlatkérő eljárása jogszabálysértő lenne; a bírálat során figyelembe veendő szempontok (azaz mely alapján látszik egy ajánlat aránytalanul alacsonynak) meghatározása és vizsgálata az ajánlatkérő feladat- és jogkörébe tartozik a Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján.

Mindezek alapján megállapította, hogy az ajánlatkérő eljárása nem volt ellentétes a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseivel, sem a Kbt. 72. § (1) bekezdésével, ezért kérelmet, mint alaptalant, elutasította.

A kereset és a védírat

- [15] A felperes a határozatot keresettel támadta, melyben annak megváltoztatásával az ajánlatkérői jogsértés megállapítását, az eljárást lezáró döntés megsemmisítését és bírság kiszabását, vagy a határozat hatályon kívül helyezését (megsemmisítését) és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Perköltséget igényelt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 2. § (1) bekezdésére hivatkozással a csatolt megbízási szerződés alapján, az abban kikötött 27.000 Ft+ áfa óradíj és 27,5 munkaóra figyelembevételével (amelyből 1,5 óra ügyféllel való egyeztetés, 8 óra iratanyag tanulmányozása, 8 óra a keresetlevél szerkesztése és benyújtása, 2 óra a védírat tanulmányozása, 1 óra ügyféllel való egyeztetés, 3 óra észrevétel szerkesztése és benyújtása, 1,5 óra további beadvány benyújtása, 2,5 óra alperesi beadvány tanulmányozása és arra észrevétel benyújtása).
- [16] Hivatkozása szerint a határozat nem felel meg az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdés *b)* pontjának és az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltaknak, továbbá sérti az Ákr. 62. § (1) és (3)-(4) bekezdéseit és 76. §-át, mert az alperes lényeges tényállási elemeket nem tárt fel, illetve a bizonyítási eljárás szabályait is megsértette, továbbá a tényállást hibásan értékelte és hibás jogi következtetést vont le.
- [17] Csak a határozatból derült ki számára, hogy az ajánlatkérő a jogorvoslati eljárásban egy olyan táblázatot csatolt (határozat 2. oldal becsült érték meghatározásához felhasznált adatok), melynek adattartalma számára nem volt ismert, így ezzel kapcsolatban nyilatkozatot nem tehetett, az alperes ezáltal – megsértve az Ákr. 76. §-át – megfosztotta az ügyfél jogai gyakorlásától. Az alperes perben tett nyilatkozata szerint ez a dokumentum 2025. október 7-én került feltöltésre az EKR-be, a határozatban pedig azt rögzítette, hogy 2025. szeptember 30-án, ezért nem lehet tudni, hogy pontosan mit vett figyelembe az ajánlatkérő, de ez nem változtat azon, hogy annak megismerését az alperes nem biztosította.
- [18] Az alperes a tényállásban súlyosan egyoldalúan rögzítette az ajánlatkérő iratainak tartalmát, ezzel szemben az ő iratainak tartalma ismertetését mellőzte (határozat 7., 10., 12.), amivel sérült – az Ákr. 2. § (2) bekezdés szerinti – egyenlő elbánás elve. Ezen hiányosság miatt nincs mit mivel összevetni, nem tud a határozat jogszerűségéről véleményt nyilvánítani. Ez egyúttal az indokolási kötelezettség megsértésének is minősíthető.
- [19] A Kbt. 2025. március 1-jei módosítása – amelyre az alperes hivatkozott – nem eredményezheti azt, hogy az ajánlatkérő úgy válassza ki a Kbt. 72. § (1) alkalmazása vonatkozásában a szempontokat, hogy azok egy irányba mutató eredményt hordozzanak. A nagyobb szabadság azt teszi lehetővé, hogy az ajánlatkérőnek tágabb körben legyen lehetősége az aránytalanul alacsony ár gyanújának vizsgálatára. Az alperes csak rögzítette, hogy melyek voltak a vizsgálat ajánlatkérő általi szempontjai, de arra vonatkozóan nem tett

adekvát megállapítást, hogy ezek miatt, milyen kapcsolatokon keresztül, hogyan biztosították a Kbt. 72. § (1) bekezdésének érvényesülését. Az ajánlatkérői vizsgálat nagyobb szabadsága sem mentesíti az alperest annak vizsgálatától, hogy az ajánlatkérői vizsgálat jogszerűségét elemenként és összességében is vizsgálja. Az alperesnek meg kellett volna indokolnia, hogy az alkalmazott szempontok miként biztosították a Kbt. 72. § érvényesülését, illetve a „több szempont” sem feleltethető meg a megfelelő szempontrendszerrel, a szabad mérlegelés nem lehet önkényes. Az ajánlatkérőnek abban kell döntenie, hogy fennáll-e annak kockázata, hogy az ár aránytalanul alacsony. Az alperes nem tárta fel az üggyel kapcsolatos tényeket, különösen az egységárakra vonatkozóan, és annak vizsgálatával teljes mértékben adós maradt, az indokolása megmaradt az általánosság szintjén.

- [20] Az alperes teljesen hibás irányba vitte a döntést és az indokolást annak kizárólagos vizsgálatával, hogy helyes volt-e a becsült érték meghatározásának módja, és hogy az ajánlatkérő milyen információkkal rendelkezett. Az ügy tárgya nem az volt, hogy helyes módszert választott-e az ajánlatkérő a becsült érték meghatározásakor, és az sem, hogy volt-e más információja az ajánlatkérőnek, hanem az, hogy alkalmaznia kellett volna-e a Kbt. 72. § (1) bekezdését. A Kbt. 72. § (1) bekezdése kijelöli a vizsgálandó tényeket, ez pedig nem a szumma számított ellenérték, hanem az egységárak is, amelyet az alperes nem vizsgált, így azt nem is indokolta. A szerződés keretszerződés jellege miatt az egységáraknak kiemelt jelentősége van, hiszen a kifizetendő ellenérték összegét az egységár és a ténylegesen szolgáltatott mennyiség szorzata adja. Ezt a vizsgálatot a közpénzek észszerű felhasználásának elve is alátámasztja. Az alperes csak a szumma becsült értéket és a szumma megajánlást vetette össze, holott az egységárak vizsgálhatóságára maga is hivatkozott a 20. oldalon, azt mégsem végezte el. Az alperes nem vizsgálta és így nem vette figyelembe, hogy a becsült értékhez alapul szolgáló árakhoz képest is alacsonyabb összegű volt a nyertes ajánlattevő ajánlati egységárainak jelentős része, pedig az ajánlatkérő úgy nyilatkozott, hogy a becsült értéket ezen egységárak és az infláció figyelembevételével korrigálva állapította meg. Például a kilós mosás és a darabos mosás tekintetében az ajánlatkérő által elfogadott piaci ár nettó 690 Ft/kg, az ajánlati ár pedig 480 Ft/kg, az eltérés lefelé 31%. Az alperes ezt tévesen nem tekintette olyan ténynek, amely megalapozza a Kbt. 72. § (1) bekezdés alkalmazását. Döntése tévesen kizárólag a becsült érték meghatározásának módszertanára, az értékelési szempontokra vonatkozóan adott indokolást, de teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a becsült érték és ajánlati érték közötti jelentős eltérést, erre nézve teljesen mellőzte az indokolást, illetve az indokolása általános, nem tartalmaz tényeket, nem a tárgyi esetre vonatkozik, így nem felel meg az Ákr. 81. §-ában foglaltaknak (Kúria 37.727/2025/7.). Bizonyíték nélkül fogadta el azt, hogy a régi, a becsült érték meghatározására alkalmazott feladatokhoz tartalmazó szerződéses műszaki tartalom megegyezett a jelen eljárás műszaki tartalmával, erre vonatkozóan azonban a határozat semmilyen adatot nem tartalmaz, a korábbi szerződés csatolására nincs utalás. A határozat több helyen csak az ajánlatkérő nyilatkozataira hivatkozik (29., 37.), amelyek tartalmát bizonyíték nélkül az alperes nem fogadhatta volna el. Ez különösen azért jogsértő, mert az alperes is azt rögzítette, hogy az ár-összehasonlítás alapja a műszaki tartalom, ehhez képest a műszaki tartalmak összehasonlítása nélkül vont le a döntés érdemére vonatkozó következtetést. A jogorvoslati eljárásban előadottak, az ott bemutatott piaci árak – amelyeket az ajánlatkérőnek is ismernie kellett – is megalapozták volna a Kbt. 72. § (1) bekezdése alkalmazását. Az ajánlatkérő válaszában a kiskereskedelmi árakra és az árak bruttó jellegére való hivatkozás, valamint ebből eredően az, hogy azok nem képezhetnek viszonyítási pontot, továbbra sem alapos. Az alperes nem értékelte kellő súllyal a szállításra vonatkozóan előadott érvelését sem. A kiskereskedelmi árakban jelentős költségelemek maradnak el, a műszaki tartalom alacsonyabb, vagyis a keretszerződés nem feltétlenül olcsóbb, mint a kiskereskedelmi szolgáltatás. Az alperesnek ezt is vizsgálnia kellett volna, de ezt is elmulasztotta. A határozat nem tartalmazza különösen a keretszerződés jellegre való levezetést, hogy az ajánlatkérő miért nem vizsgálta az egyes díj-elemeket, hogy az ajánlatkérő

nyilatkozata szerint megfelelő egységárhoz képest több mint 30%-kal eltérő ajánlati ár miatt nem minősül aránytalanul alacsonynak látszónak, hogy az egységárak tekintetében helyesen mellőzte-e az ajánlatkérő a hivatkozott rendelkezést. Az alperes akkor járt volna el helyesen, ha kifogásolja, hogy az ajánlatkérő miért nem vizsgálta a becsült értéknél általa meghatározott egységárak és az ajánlat szerinti egységár közötti eltérést. Ha pedig a becsült érték meghatározása volt hibás, akkor azért megalapozatlan a döntés, mert nincs mihez képest vizsgálni az ajánlati ár megfelelőségét. Az alperesnek az ajánlatkérő védekezésében szereplő önellentmondást is észlelnie kellett volna. Az alperes tehát az Ákr. 62. §-ának és az Ákr. 81. §-ának megsértésével releváns tényeket és az általa a jogorvoslati eljárásban hivatkozott tényeket nem vizsgálta és olyan ellentmondásokat nem oldott fel, amelyre vonatkozóan a Kbt. 72. §-a alapján vizsgálati kötelezettsége lett volna, ami miatt a jogorvoslati kérelemben előadott jogsértés, a Kt. 69. § (1)-(2) bekezdése és 72. § (1) bekezdése körében téves jogi álláspontra helyezkedett.

- [21] Az alperes a védíratában – a határozatban foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását kérte és perköltséget igényelt.
- [22] Védekezése szerint az ügy tényállását feltárta, a feltárt tényekből helyes következtetéseket levonva, megalapozott döntést hozott. Eljárása mind az eljárásjogi, mind az anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseknek, valamint az irányadó joggyakorlatnak megfelelt, a döntésének indokát a határozatában részletesen ismertette. A Kbt. 2025. március 1-től hatályos 72. § (1) bekezdése az ajánlatkérőnek nagyobb szabadságot biztosít, és a korábbiakhoz képest tágabb körű vizsgálatra teremt lehetőséget, legyen szó bármilyen közbeszerzési tárgyról (árubeszerzés, építési beruházás, szolgáltatás megrendelés). Ennek körében az ajánlatkérőnek a korábbiakkal megegyezően továbbra is kötelezettsége – eljárásrendtől függetlenül – megbizonyosodni az ajánlatok alapján a szerződés adott ajánlati áron történő teljesíthetőségéről. Mindazonáltal köteles az ajánlattevők tudomására hozni, mely szempontok alapján jutott arra, hogy árindokolást kérjen be. Jelen ügyben az ajánlatkérő megvizsgálta az ajánlatokat, a felperessel ismertette a szempontjait, és a Kbt. 72. § (1) bekezdésében foglaltaknak eleget tett, valamint figyelemmel volt a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács aránytalanul alacsony ár vizsgálatával kapcsolatban kiadott Útmutatójára. Az, hogy az ajánlatkérő más – egyébiránt a felperessel ismertetett – szempontokat vesz figyelembe, mint amiket a felperes javasol vagy észrevételez, nem jelenti azt automatikusan, hogy az eljárása jogszabálysértő lenne; a bírálat során figyelembe veendő szempontok (azaz mely alapján látszik egy ajánlat aránytalanul alacsonynak) meghatározása és vizsgálata az ajánlatkérő feladat- és jogkörébe tartozik. Az, hogy nem idézte szó szerint a felperes jogorvoslati eljárásban benyújtott számításait és nyilatkozatát, nem jelenti, hogy azokat érdemben nem vizsgálta és nem bírálta el. A bíróság számára megküldött iratanyag alapján megállapítható, hogy a hiányolt iratokat a felperesnek megküldte. Határozatában a jogi és ténybeli indokokat teljeskörűen és részletesen rögzítette, helyes jogértelmezéssel jogszerű döntést hozott.
- [23] Az alperes a per során benyújtott 18. számú észrevételében nyilatkozott arról, hogy a becsült értékre vonatkozó táblázatot az ajánlattételi szakban az ajánlattevők nem ismerhették meg, továbbá, hogy az alperes „a közbeszerzési dokumentáció egészét megismerheti, így a becsült érték meghatározására szolgáló, nem publikus dokumentumokat is; így döntésének meghozatalakor ezeket is figyelembevéve járt el, ezért tartalmazta a hivatkozott táblázatot a határozata”.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [24] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alapos.
- [25] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a Kp. 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés a) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján, egyesített közigazgatási peres

eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli eljárásban bírálta el, figyelemmel arra, hogy a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.

- [26] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során figyelemmel volt a Kúria irányadó joggyakorlatára, amelytől nem tért el.
- [27] A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [28] A bíróságnak elsőként abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy az alperes megsértette-e a tényállástisztázási és az indokolási kötelezettségét és a bizonyítási eljárásban a felperes ügyféli joga körébe tartozó bizonyíték-megismerési és nyilatkozattételi jogát. Az eljárási jogsértések vonatkozásában – a Kp. 88. § (1) bekezdés *c)* és a 92. § (1) bekezdés *b)* pontjából következően – azt is vizsgálnia kellett, hogy az olyan volt-e, amely lényegesen kihatott az ügy érdemi elbírálására és a perben nem orvosolható. Az érdemi döntés helytállóságát csak ezt követően kellett vizsgálnia.
- [29] A Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, az Ákr. 62. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a döntéshozatalhoz nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le. A (3) bekezdés szerint a hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. A (4) bekezdés kimondja, hogy a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli.
- Az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerint a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.
- [30] A tényállástisztázási és indokolási kötelezettség az alperest a kérelmezett döntéshez szükséges mértékben terheli, amely az alperesi döntés tekintetében a jogorvoslati kérelem keretei között, azzal összefüggésben értelmezendő. A Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásában érvényesül a jogorvoslati kérelemhez kötöttség a törvény keretei között, de a Közbeszerzési Döntőbizottság mikénti döntésére vonatkozó indítvány a hatóságot nem köti. A Kúria már kimondta, hogy az alperesnél a Kbt. 148. § (2) bekezdése alapján kérelemre indult jogorvoslati eljárásokban az alperes vizsgálatának terjedelmét alapvetően és elsődlegesen a jogorvoslati kérelem határozza meg, vagyis az alperesnek azon jogsértés fennállását kell megvizsgálnia, amely jogsértésre a kérelmező a kérelmében hivatkozik. (Kúria Kfv.III.37.193/2017/5.).
- [31] A közigazgatási döntések indokolásával szemben kialakult, ítélkezési gyakorlaton alapuló követelmény szerint: ... „az indokolás célja az érdemi döntés ténybeli és jogi megalapozása. A jó indokolás a tényállás megállapításával kezdődik. A tényállás akkor jó, ha tartalmazza azokat a releváns megállapításokat, amelyek összevethetők az indokolás további részében megjelenő alkalmazandó jogszabályokkal, és akkor lesz meggyőző, ha megjelöli az indokolás jogi részében azokat a bizonyítékokat, amelyeket a releváns tényállás megállapítása

érdekében a hatóság értékelt, egyben számot ad arról mit fogadott és mit vetett el. Csak az a döntés felel meg a jogszabályi követelményeknek, amelynek rendelkező része és indokolása összhangban áll és minden eldöntendő kérdésre kiterjed. A hatóság rendelkezésének egyértelműnek, követhetőnek és végrehajthatónak kell lennie. Ha az indokolásból nem állapítható meg a döntés jogszerűsége, akkor a határozat nem alkalmas érdemi felülvizsgálatra.” (Kommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez © Woltes Kluver Hungary Kft., Budapest, 2021-Ákr. 81. §-hoz fűzött részei). Az ügy érdemi eldöntésére is kiható, lényeges, bírósági eljárásban nem pótolható eljárási jogszabálysértésnek minősül az, ha a keresettel támadott határozat oly mértékben nem felel meg az indokolással szemben támasztott jogszabályi követelményeknek, hogy nem állapítható meg belőle az érdemi döntés indoka, magalapozottsága, jogszerűsége és a határozat részeinek összhangja (Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.35.538/2009/5.; Kúria Kfv.III.35.425/2015/7.). A jogorvoslati eljárások során hozott döntéseket is indokolni kell. A másodfokú határozat indokolásában arra kell a hangsúlyt helyezni, hogy az ügyfél mit kifogásolt a fellebbezésében, illetve milyen jogi érvelést terjesztett elő, miért tartotta jogszabálysértőnek vagy érdeksértőnek a döntést. (...) a hatóság akkor jár el jogszerűen, ha határozatában a fellebbezésben előadottakkal összefüggésben a vitatott tényállási elemeket értékeli, illetve a körülményeket részleteiben és a maguk összességében mérlegeli. A felettes szerv másodfokú határozata akkor törvényes, ha indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tesz, a fellebbezésben foglaltakat elbírálja (Legfelsőbb Bíróság Kf.VI.28.560/1999/5.). Jogsértő a másodfokú határozat, ha a fellebbezésben foglalt kifogásokat nem vizsgálja (Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.40.057/2001/7.; Kfv.V.35.692/2016/6.). Az Ákr. 81. § értelmezése körében kialakult joggyakorlatot a Kúria több eseti döntésében is bemutatta (Kfv.V.35.706/2013/12., Kfv.V.35.620/2016/8., Kfv.V.35.048/2014/7., Kfv.I.35.196/2016/4.), amelyet a Fővárosi Törvényszék is iránymutatónak tekintett.

- [32] A felperes jogorvoslati kérelmében a Kbt. 3. § 16. pontjában és 149. § (1) bekezdés d) pontjában előírt, a kérelem tartalmát meghatározó jogszabályi követelményeknek megfelelően jelölte meg, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlati árát mely indokok és bizonyítékok mentén vitatja: hivatkozott a speciális műszaki és teljesítési előírásokra, a szállítás költségeire (speciális minőségi előírások, 30 órás teljesítési határidő, szállítási kötelezettség heti 1 alkalommal, alkalmanként néhány darabos is lehet a teljesítés, nagy munkaerőigény és anyagköltség, válogatás szükségessége, szállítóeszköz-igény tekintettel a 17 teljesítési helyszínre, korlátozott időtartamú szállíthatóság 8-14 óra között, tiszta és szennyes ruha külön járműigénye, rendelkezésre állási kötelezettség rendkívüli teljesítésekre vonatkozóan); a vegytisztítás kilós, a vegytisztítás darabos és a piperemosás piaci átlagáraitól és a felperes által megajánlott áraktól jelentősen kisebb megajánlott egységárakra; arra, hogy a vegytisztítás kilós tétel esetén a nyertes ajánlattevő egységára a korábbi ajánlatához képest is 450 Ft-tal alacsonyabb. Kifogásolta, hogy az ajánlatkérő ezen érveit nem vette figyelembe, nem vizsgálta a vitatott egységáron való teljesíthetőséget, a kiskereskedelmi árakra vonatkozóan nem vette figyelembe a speciális műszaki tartalmat, előírásokat és azok többletköltség-igényét (pl: a kiskereskedelmi szolgáltatásnak nem feltétele a szennyes és a tiszta ruha külön járművel való szállítása, nincs alkatrészcsere (zsebfedél, mandzsetta), gombozás, varrás, rendelkezésre állás munkaszüneti és ünnepnapokon); állítása szerint az ajánlatkérő alaptalanul érvelt azzal, hogy bruttó és nettó árakat nem lehet összehasonlítani, ez kiszámítható; nem fogadható el az ajánlatkérő azon érve, hogy a nyertes ajánlattevő szerződészerűen teljesít, mert nem ismert, hogy a kifogásolt rész-szolgáltatások közül történt-e rendelés vagy keresztfinanszírozás. A határozat megállapításai ellenében a keresetében kifogásolta, hogy az egységárak teljesíthetősége vonatkozásában előadott érvei és bizonyítékai, a szállításra, a kiskereskedelmi árakra (szűkebb műszaki tartalom miatti alacsonyabb költségigény), a becsült értékhez alapul szolgáló árakhoz képest alacsonyabb ajánlati egységárra vonatkozóan előadott érvelésére a határozat nem tartalmaz megfelelő

tényállást és indokolást.

- [33] Az aránytalanul alacsony megajánlott árat és egyéb aránytalan vállalásokat az ajánlatkérő a Kbt. 72. §-a szerinti előírásoknak megfelelően köteles vizsgálni. Ezen szakasz (1) bekezdése szerint, ha az ajánlattevő ajánlata az adott közbeszerzés tárgyát képező építési beruházáshoz, szállítandó áruhoz vagy nyújtandó szolgáltatáshoz képest aránytalanul alacsonynak látszik, az ajánlatkérő köteles az ár vagy költségek tartalmát megalapozó adatokat és indokolást írásban kérni és erről a kérésről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesíteni.
- [34] Az ajánlati ár megalapozottságának vizsgálata a közbeszerzési eljárásban különös jelentőségű, tekintettel a verseny tisztaságának és az ajánlattevők esélyegyenlőségének alapvető követelményére, ami kizárja a nem megfelelően kalkulált ár miatt a szerződés módosításának lehetőségét. Ezért az ajánlatkérőnek gondosan szükséges vizsgálnia azt, hogy a megajánlott áron a szerződés teljesíthető-e. Az ajánlatkérő köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, ha az ajánlattevő megfelelő objektív adatokkal nem tudja alátámasztani, hogy a szerződés az adott áron vagy költséggel teljesíthető. Az ajánlatkérő vizsgálati kötelezettsége más ajánlatkérők ezirányú kifogása nélkül is fennáll, de amennyiben valamely versenytárs kifogásolja a nyertes ajánlattevő ajánlatának teljesíthetőségét, az ajánlatkérő köteles ezen kifogás alapján megvizsgálni, hogy fennáll-e a Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti indokálaskérést megalapozó körülmény, vagyis, hogy az ajánlati ár aránytalanul alacsonynak látszik. Kiemeli a bíróság, hogy ezen rendelkezés nem követeli meg az ajánlati ár aránytalanul alacsony voltának magasabb szintű bizonyítottságát, csak egyfajta gyanúját. Az előzetes vitarendezési kérelemben hivatkozott kifogások, indokok és bizonyítékok ajánlatkérői értékelésének szükségessége nem csupán a Kbt. 80. § (3) bekezdése szerinti előírásból, hanem a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése szerinti bírálati követelményből is fakad.
- [35] A közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény 69. § (2) bekezdésének előírásához képest az új Kbt. már elhagyta annak a százalékos mértéknek a meghatározását, amely mértékkel a becsült értéknél alacsonyabb ajánlatok automatikusan irreálisan alacsonynak minősültek, és az ajánlatkérő azokat vizsgálni volt köteles. Az új Kbt. ezt követően arra az esetre írta elő az indokálaskérés szükségességét, ha az ajánlati ár „az értékelési szempontként figyelembe vett ár vagy költség, vagy azoknak valamely önállóan értékelésre kerülő eleme tekintetében” tartalmazott aránytalanul alacsony összeget. A Kbt. 72. § (1) bekezdése a 2024. évi LXIV. törvénnyel 2025. március 1-jei hatállyal került módosításra, amelyet a jogalkotó a következőképpen indokolt: „Az aránytalanul alacsony árra vonatkozó szabályok felülvizsgálatát az uniós jogi megfelelés biztosítása és a gyakorlatban a különböző áruk vagy szolgáltatások önállóan nem értékelt egységárát rögzítő szerződések kezelésével kapcsolatban felmerült kérdések teszik szükségessé.”. A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i 2014/24/EU Irányelve (a továbbiakban: Irányelv) „69. cikke szükségessé teszi az ajánlatkérő részéről indokolás kérését „az ajánlatban feltüntetett ár vagy költségek tekintetében, ha egy ajánlat a kivitelezendő építési beruházáshoz, szállítandó áruhoz vagy nyújtandó szolgáltatáshoz képest kirívóan alacsony összegűnek tűnik.”. Az uniós bírósági gyakorlat alapján valamely ajánlat kirívóan alacsony értékű ellenszolgáltatást tartalmazó jellegét az adott beszerzési tárgy sajátosságainak fényében kell értékelni. Ennek keretében figyelembe vehető például az ajánlati ár becsült értéktől vagy az aktuális piaci ártól való szembetűnő eltérése, vagy ha az ajánlat a többi ajánlattevő ajánlatához képest lényegesen kedvezőbb, viszont utóbbi nem képezheti az egyetlen vizsgálati szempontot. Ennek megfelelően az ajánlatkérő az ajánlat kirívóan alacsony értékű ellenszolgáltatást tartalmazó jellegének vizsgálata keretében, az egészséges verseny biztosítása érdekében az összes, e szolgáltatás tekintetében releváns tényezőt is figyelembe veheti (lásd többek között: C 599/10., SAG ELV Slovensko és társai ítélet 29. és 30. pont; C 568/13., Data Medical Service ítélet 50. pont)”. Az indokolás hivatkozik az Európai Unió Bíróságának a C 669/20. számú, Veridos ügyben hozott ítéletére is, amely megerősíti, hogy valamely ajánlat kirívóan alacsony értékű ellenszolgáltatást

tartalmazó jellegét az érintett szolgáltatáshoz képest kell értékelni, az ajánlatkérő az egészséges verseny biztosítása érdekében az összes, e szolgáltatás tekintetében releváns tényezőt is figyelembe veheti. Az ítélet szerint az irányelvi szabályozás az ajánlatkérő számára előírja azon kötelezettséget, hogy először is azonosítsa a gyanús ajánlatokat, másodszer tegye lehetővé az érintett ajánlattevők számára az ajánlat komolyságának bizonyítását, az általa megfelelőnek ítélt pontosítások bekérésével, harmadszor értékelje az érdekeltek által adott magyarázatok relevanciáját, és negyedszer határozzon ezen ajánlatok elfogadásáról vagy elutasításáról. A T-4/01., Renco ügyben hozott ítélet 64. pontja szerint a kirívóan alacsony árat az adott szerződés jellemzőihez igazodóan kell vizsgálni és ez adott esetben egységárok vizsgálatát is jelentheti a szerződés várható összköltségének vizsgálata mellett. Az indoklás az uniós irányelvi szabályozás és joggyakorlat alapján rögzíti, hogy „Mivel az arányosság elvére tekintettel kell alkalmazni a Kbt. 72. §-ának szabályait is, az ajánlatkérőnek mindig egyedileg kell mérlegelnie, hogy ha egy sok tételből álló szerződésben csupán egy-két tételre vonatkozó ár látszik alacsonynak, az kétségbe vonja-e az ajánlat komolyságát, felvethet-e gyanút annak technikai, jogi vagy gazdasági megalapozottságát illetően. Ez előfordulhat akkor, ha az adott tételek megrendelésére például egy keretmegállapodás alapján az azokhoz tartozó egységáron kerül sor és az adott egységár kétségbe vonja a keretmegállapodás alapján köthető szerződések teljesíthetőségét. Azt is fontos hangsúlyozni, hogy az ajánlat teljesíthetőségét azon egységárok alacsony volta vonhatja kétségbe, amelyek az ajánlatkérő által fizetendő ellenszolgáltatást rögzítik a szerződésekben.”.

- [36] A fentiek alapján az aránytalanul alacsony ár gyanúja ajánlatkérői vizsgálatának jogfejlődése valóban abba az irányba változott, hogy a Kbt. nem ír elő konkrét értékelési szempontot, az ajánlatkérői mérlegelés ezáltal szabadabbá vált. Ez a szabadság azonban nem jelenti egyúttal azt, hogy az ajánlatkérőnek a jogalkotó diszkrecionális jogkört biztosított annak eldöntésében, hogy egy ajánlati árat aránytalanul alacsonynak tekint-e vagy sem. Továbbra is fennáll azon kötelezettsége, hogy amennyiben a szerződés teljesíthetlenségének gyanúja felmerül, a teljesíthetőség alátámasztására fel kell hívnia az ajánlattevőt. A hazai joggyakorlat az uniós joggyakorlat figyelembevételével megköveteli, hogy az ajánlatkérő az adott szerződés tárgyához és jellemzőihez képest végezze el a vizsgálatot. A Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács aránytalanul alacsony ár vizsgálatával kapcsolatban készített útmutatója (a továbbiakban Útmutató) is tartalmaz az ajánlatkérők számára figyelembe vehető szempontokat és viszonyítási pontokat, úgy mint: a) becsült érték; b) piackutatás eredménye; c) ajánlatkérő által korábban kötött szerződések összegei/értékei; d) beérkezett ajánlatok ára; e) beszerzés tárgyának specialitásai, az ajánlatkérő által előírt műszaki specifikáció; f) a szerződés tárgya szerinti vonatkozó munkajogi és egyéb jogszabályok előírásai. A fent rögzített értelmezési gyakorlat szerint szolgáltatás tekintetében releváns tényezőnek minősül a megkötendő szerződés keretszerződés jellege és az egységárok alkalmazása.
- [37] Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelmet köteles a Kbt. 80. § (3) bekezdése alapján érdemben elbírálni, ezért, amennyiben az eljárás valamely résztvevője ennek keretében kifogásolja valamely árajánlat megfelelőségét, az ajánlatkérő – amennyiben a kifogást nem találja megalapozottnak – köteles a szerződés tárgyára és jellemzőire alapított érveléssel megindokolni, hogy a megtámadott ajánlat vonatkozásában miért nem merül fel az aránytalanul ár gyanúja és a kifogásban foglaltakat miért tartja alaptalannak.
- [38] Az alperes Kbt. 165. § (2) bekezdése alapján fennálló hatásköre – jogorvoslati kérelem esetén főszabályként a jogorvoslati kérelem keretein belül – kiterjed annak vizsgálatára, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti értékelést megfelelően végezte-e el, vagyis a szerződés tárgyát és jellemzőit megfelelően figyelembe véve vizsgálta-e az aránytalanul alacsony ár fennállásának gyanúját, és, hogy a jogorvoslati kérelemben is fenntartott vagy előadott érvelések teljes köre alapján megállapítható-e az aránytalanul alacsony ár gyanúja, vagy arra a kérelmező alaptalanul hivatkozott. Az alperest ezen vizsgálat alól az sem

mentesíti, ha az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelem elbírálása során nem, vagy nem teljeskörűen értékelte a kifogásban felhozott indokokat.

- [39] A fentiek előrebocsátása mellett kellett a bíróságnak eldöntenie, hogy az alperes eleget tett-e tényállásfeltárási és indokolási kötelezettségének azzal, hogy a határozatában rögzítette, hogy az ajánlatkérő milyen szempontokat vett figyelembe a nyertes ajánlattevő ajánlatának Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti értékeléséhez, de a felperes által a nyertes ajánlattevő árajánlatának egyes tételei vonatkozásában felhozott tételes kifogásai és az ajánlatkérő előzetes vitarendezési kérelmére adott válaszok helytállósága körében előadott érvelései vizsgálatába nem bocsátkozott bele.
- [40] Megállapította a bíróság, hogy az alperes téves jogértelmezés alapján, jogsértően szűkítette le a saját vizsgálatának kereteit, melynek eredményeként a vizsgálata kimerült annak rögzítésében, hogy az ajánlatkérő milyen szempontokat vett figyelembe a nyertes ajánlattevő ajánlatának Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti értékelésében, és még annak értékelését sem végezte el, hogy ezen szempontok alkalmazása megfelelő volt-e vagy sem, a felperes jogorvoslati kérelmében előadott tételes kifogások értékelését pedig egyáltalán nem végezte el. Bár az alperes azt helytállóan rögzítette, hogy önmagában az, hogy az ajánlatkérő más szempontokat vesz figyelembe, mint amiket a felperes javasol vagy észrevételez, nem jelenti azt automatikusan, hogy az ajánlatkérő eljárása jogszabálysértő lenne, azonban az alperes a felperes jogorvoslati kérelme alapján az ajánlatkérő eljárásnak jogszerűsége érdemi vizsgálatát nem mellőzhette volna. Megjegyzi a bíróság, hogy maga az alperes is utalt arra a védiratában, hogy az ajánlatkérőnek a korábbiakkal megegyezően továbbra is kötelezettsége – eljárásrendtől függetlenül – megbizonyosodni az ajánlatok alapján a szerződés adott ajánlati áron történő teljesíthetőségéről, azt azonban mégsem vizsgálta meg, hogy ez az ajánlatkérő eleget tett-e ezen kötelezettségének. Az alperesnek a felperes jogorvoslati kérelme alapján a nyertes ajánlattevő ajánlati árait, az aránytalanul alacsony ár gyanújának fennállását, ebből következően az ajánlatkérői indokoláskérés szükségességét kellett volna a felperes által felhozott kifogások és az arra adott ajánlatkérői válaszok alapján megvizsgálnia és ezen vizsgálata eredményét a határozatában tényekkel és okszerű érveléssel alátámasztottan rögzíteni. Az alperes iratellenesen hivatkozott arra a védiratában, hogy az, hogy nem idézte szó szerint a felperes jogorvoslati eljárásban benyújtott számításait és nyilatkozatát, nem jelenti, hogy azokat érdemben nem vizsgálta és nem bírálta el, mert ilyen vizsgálat elvégzése a határozatában nem jelenik meg, nem található. Kiemeli a bíróság, hogy a jogorvoslati kérelem aplotalansága csak az abban megjelölt árelemekhez (egységárhoz) rendelt releváns tények feltárása és rögzítése alapján állapítható meg. A jogorvoslati kérelem alapján az alperes feladata lett volna annak vizsgálata, hogy az ajánlatkérő jogszerűen mellőzte-e az árindokoláskérés kiadását. A felperes jogorvoslati kérelmének a tartalmából megállapíthatóan az egyes egységárhoz kapcsolódó kifogásokat és számításokat is előadott hivatkozva a megkötendő szerződés műszaki követelményeinek sajátosságaira, valamint az ajánlatkérő elutasító döntése egyes érveinek helytállóságát is vitatta. Az alperes ezért nem mellőzhette volna a felperes jogorvoslati kérelme szerinti tételes kifogások tisztázását. Az alperes a határozat tényállási részében ugyan feltüntette a releváns kiírási feltételeket, a felperes jogorvoslati kérelmében foglaltakat, az ajánlatkérő előzetes vitarendezési kérelmeket elutasító döntéseinek indokolását, valamint a jogorvoslati eljárásban tett nyilatkozatait, de azok értékelését már nem végezte el. Nem reflektált a felperes érveire, hiányzik annak indokolása, hogy a felperesi kifogásokat mire figyelemmel nem találta megalapozottnak, a nyertes ajánlattevő vállalásának teljesíthetőségével összefüggésben azt milyen okból nem fogadta el. Alappal kifogásolta ezért a felperes, hogy a határozat több szempontból hiányos és az nem tartalmazza a tényállást megalapozó bizonyítékok értékelését sem. A figyelembe vett jogszabályok felsorolása megtörténik, de a megállapított tények, az abból levont következtetések kifejtése, valamint az ezek közötti ok-okozati összefüggések tényleges feltárása elmaradt.

- [41] Mindezek alapján a felperes megalapozottan hivatkozott az Ákr. 62. § és 81. § (1) bekezdésének sérelmére.
- [42] A bíróság az eljárás jogszerűsége körében azt is vizsgálta, hogy a felperes megalapozottan hivatkozott-e arra, hogy az alperes a keresetben hivatkozott táblázat megismerhetőségét és ebből következően arra a nyilatkozattétel lehetőségét nem biztosította.
- [43] Az Ákr. 5. § (1) bekezdése szerint az ügyfél az eljárás során bármikor nyilatkozatot, észrevételt tehet. Ugyanezen szakasz (2) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a hatóság biztosítja az ügyfél számára, hogy jogait és kötelezettségeit megismerhesse, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását. Az Ákr. 76. § előírja, hogy ha a hatóság az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során a hatóság nem biztosította, hogy az ügyfél minden bizonyítékot megismerjen, annak befejezését követően értesíti az ügyfelet, hogy – az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével – megismerhesse a bizonyítékokat, és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.
- [44] A Kúria Kfv.IV.37.263/2024/9. számú közzétett határozatának elvi tartalmú megállapítása szerint: „A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül, tekintve, hogy a sérelem eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.” (Indokolás [45] bekezdés). A Kúria Kfv. 37.253/2025/7. számú ítéletében – az Alkotmánybíróság 3311/2018. (X. 16.) AB határozatában foglaltak alapján – ugyanezen megállapításra jutott. A Kúria az Ákr. 76. §-a alkalmazásának elmulasztására vonatkozóan kiemelte (Indokolás [34] bekezdés), hogy a bizonyítékok megismeréséhez való jog a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szerves részét képezi, mert az ügyfél a védekezését, jogi álláspontját a bizonyítékok megismerését követően tudja kialakítani. „A nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy az ügyfél a hatóság bizonyítási eljárása körében beszerzett azon bizonyítékokat megismerhesse, amelyekre a hatóság a döntését alapozza {3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [36] pont}”. A [35] bekezdésben kimondta, hogy amennyiben a hatóság ezt a jogot nem biztosítja, „az olyan súlyú, a bírsági eljárásban nem orvosolható jogsértés, amely önmagában – függetlenül az ügy érdemére kihatásától – a határozat megsemmisítéséhez vezet a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Ebből következően annak vizsgálatára, hogy a perbeli bizonyíték felperessel való ismertetésének elmaradásának milyen hatása volt a konkrét ügyben, nem bírt jelentőséggel, azt a megsértett szabályok garanciális rendelkezéseire figyelemmel az ügy érdemére kihatónak kellett tekinteni. (Kúria Kfv.IV.37.263/2024/9. [39] bekezdés).”.
- [45] Tekintettel arra, hogy a becsült érték meghatározása alapjául szolgáló szerződési adatok (egységárak) az ajánlatkérő Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti vizsgálatának alapjául szolgáltak, amit egyébként az alperes is ekként rögzített határozatában (50. pont) és a tényállási részben az ezen adatokat tartalmazó táblázatot, mint az ügyben releváns tényt szerepeltette, az olyan bizonyítéknak minősül, amelynek a felperes – mint az eljárás kérelmezője – számára a döntés meghozatala előtt megismerhetővé kellett volna tenni. Az alperes perbeli nyilatkozata (18-as számú beadvány) egyértelműen alátámasztotta azt, hogy a táblázat megismerésére a felperesnek az EKR-ből nem volt lehetősége. Az ügy irataiból pedig megállapította a bíróság, hogy az ajánlatkérő által megküldött iratanyagnak ez a táblázat nem képezte a részét (az az alperes eljárásának 8-as sorszámu iratához csatolt iratjegyzékben nem szerepel). Az alperes maga úgy nyilatkozott a per 18-as beadványában, hogy a táblázatot ő töltötte le az EKR-ből és tette az iratanyaga részévé, és az is megállapítható volt, hogy az alperes azt nem küldte meg a felperesnek és annak beszerzéséről és az iratokhoz csatolásáról sem tájékoztatta őt a jogorvoslati eljárás során. Az alperes bár hivatkozott arra, hogy a felperesnek minden iratot megküldött, az iratküldések csak a felek nyilatkozatainak továbbítását igazolják. A bíróság ezen bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felperes a sérelmezett táblázatot nem ismerhette meg a döntés meghozatala előtt, így arra nyilatkozatot

sem tehetett.

- [46] A fentiekben ismertetett kúriai és alkotmánybíróági joggyakorlat alapján a bizonyítékok ismertetésének elmaradása olyan az ügy érdemére kiható, a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjogot sértő lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősül – függetlenül attól, hogy ezen szabályok betartása esetén is ugyanez a döntés született volna –, amely a perben nem orvosolható és a határozat megsemmisítését indokolja. Az ügyféli jog ugyanis már önmagában azáltal súlyosan sérült, hogy az ügyfél az eljárásban beszerzett valamennyi bizonyítékot – arról való értesítése hiányában – nem ismerte meg, az abban foglaltakra nyilatkozatot vagy indítványt tenni nem tudott. A felperes megalapozottan hivatkozott tehát arra, hogy az alperes a fenti mulasztásával megsértette az Ákr. 76. §-ában foglalt rendelkezést. Ez sérti a felperes Ákr. 5. § (1) bekezdésében rögzített garanciális ügyféli jogát, ami egyúttal az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét is jelenti. Megjegyzi a bíróság, hogy az ügy soron kívüli jellege sem mentesítheti az alperest az ügyfél garanciális jogainak biztosítása alól.
- [47] A felperes ugyanakkor iratellenesen állította, hogy az alperes egyoldalúan csak az ajánlatkérő iratainak tartalmát rögzítette. Az alperes rögzítette a határozatában, hogy a felperes előzetes vitarendezési kérelmének tartalma megegyezett a jogorvoslati kérelem tartalmával és ez utóbbit a határozata rögzítette (13-25. pontok), ezért szükségtelen lett volna a felperesnek az azzal azonos tartalmú érvelését az előzetes vitarendezési kérelem említésénél is rögzítenie. A bíróság ezért az Ákr. 2. § (2) bekezdés szerinti egyenlő elbánás elvének sérelmét nem találta megállapíthatónak, és e körben az indokolási kötelezettség sem sérült.
- [48] Minderre tekintettel az alperes jogsértő határozatát a bíróság – a Kp. 89. § (1) bekezdés *b)* pontja és a Kp. 92. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján – megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Figyelemmel arra, hogy az alperesi határozat a felperes garanciális ügyféli jogának sérelme, valamint a tényállástisztázási és indokolási kötelezettség megsértése miatt került megsemmisítésre, a bíróság az ügy érdemére vonatkozó állítások megalapozottságát már nem vizsgálta.
- [49] A megismételt eljárásban az alperesnek elsődlegesen lehetővé kell tennie, hogy a felperes a határozat 2. oldalán rögzített táblázatot megismerhesse és arra nyilatkozatot tehessen, majd a jogorvoslati kérelemben foglalt felperesi érveket (amelyeket a jelen ítélet összefoglalóban a [32] bekezdésben rögzített) érdemben meg kell vizsgálnia, e körben a tényállást teljeskörűen feltárva a felperesi érveket érdemben értékelő indokolt döntést kell hoznia arról, hogy az ajánlatkérő megfelelő vizsgálat és szempontrendszer alapján helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlati árai nem vetik fel az aránytalanul alacsony ár gyanúját és ezért nem szükséges árindokolást kérnie.
- [50] Az alperes pervesztes lett, ezért a törvényszék a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének megtérítésére. A perköltség összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felszámított összeggel egyező mértékben határozta meg, figyelemmel arra, hogy azt a felperes okirattal igazolta, az alperes annak mérséklését nem kérte, továbbá a felszámított összeget a bíróság sem találta a piaci viszonyoktól eltérő, túlzott mértékűnek, mert a felperes tételesen kimutatta, hogy milyen képviseleti cselekményeket végzett, amelyeket a benyújtott beadványok alátámasztottak.
- [51] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h)* pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 Ft tételes eljárási illeték az alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [52] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. a tanács elnöke	dr. Váczi Katalin s.k. előadó bíró	dr. Winklerné dr. Nóvé Ildikó s.k. bíró
---	---------------------------------------	--